

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

blik på beskyttelse af disse. Man er så langt fremme på dette område, at det tilvejebragte tekniske grundlag i forårets løb vil kunne fremlægges til forhandling med landbrugs- og industriorganisationerne samt de kommunale organisationer. Det nævnte materiale indeholder tillige normer for det rensede spildevand, der afledes fra offentlige renseanlæg til forskellige recipienter.

Med hensyn til normer på luft- og støjområdet er der ligeledes indledt samarbejde med Industrirådet, der aktivt medvirker ved tilvejebringelsen af disse bestemmelser. Der vil i løbet af foråret blive optaget nærmere forhandling med de respektive organisationer om den endelige udformning af normerne.

Jeg vil i denne forbindelse gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt. Forslag om særlig indgribende foranstaltninger vil blive forelagt for folketinget i det enkelte tilfælde i form af lovforslag, uanset om der måtte være hjemmel til at fastsætte reglerne i form af bekendtgørelser med hjemmel i miljøloven. I øvrigt vil folketingets miljøudvalg, som det allerede er sket ved flere lejligheder, naturligvis blive holdt orienteret om mere betydende initiativer, der tages med henblik på udfærdigelse af bekendtgørelser m.v. om emissionsbegrænsning og lignende.

Jeg har tidligere omtalt de nye regler om vandforurening i lovforslagets kapitel 3 og 4. Der er grund til at knytte et par yderligere bemærkninger hertil.

Vi oplever i disse år i kølvandet på kommunalreformen en voksende erkendelse af, at der er behov for nye styringsmidler bl. a. i det indbyrdes forhold mellem de kommunale myndigheder. Erfaringerne viser her, at f. eks. projektgodkendelse som styringsmiddel ofte medfører væsentlige ulemper i form af tendenser til ansvarsforflygtigelse og dobbeltbehandling og dermed et u hensigtsmæssigt ressourceforbrug. Dette problem har under forhandlingerne med de kommunale organisationer navnlig været i fokus i forbindelse med tilrettelæggelsen af den fremtidige kompetencefordeling på spildevandsområdet. Der var fra starten enighed om, at disse problemers regionale karakter gjorde det naturligt at henlægge landvæsensretternes nuværende kompetence på spildevandsområdet til amtsrådet som recipientansvar-

lig myndighed. Fra landsforeningens side blev det dog samtidig kraftigt understreget, at man ikke umiddelbart burde overføre den nuværende ordning, hvorefter landvæsensrettens vigtigste styringsmiddel er den detaljerede projektgodkendelse, f. eks. med hensyn til kommunale spildevandsanlæg. Regeringen har derfor i forståelse med begge de kommunale organisationer valgt at foreslå en ny styringsmæssig ordning på spildevandsområdet. Det foreslås således i kapitel 4, at hovedvægten i styringen fremtidig i højere grad skal lægges på planlægningen, jfr. navnlig lovforslagets § 21 og bemærkningerne hertil.

Jeg er overbevist om, at denne styringsmæssige nyskabelse vil vise sig at stå sin prøve i de kommende år. Jeg tror også, at den linie, der her er anlagt, kan pege fremad mod løsningen af tilsvarende opgaver på andre samfundsområder.

Det er dog selvfølgelig en forudsætning for succes, at der samtidig på en række andre punkter tages skridt til styrkelse af planlægningen som styringsmiddel på de respektive samfundsområder. Jeg vil gerne i denne forbindelse fremhæve ministeriets initiativ vedrørende udarbejdelsen af et 10 års investeringsprogram for kommunal spildevandsrensning. Vi har på baggrund af Forureningsrådets målsætningsrapport opfordret alle landets kommuner til i samarbejde med amtskommunerne at formulere en målsætning for den ønskelige kvalitet af de respektive vandområder. Vi har samtidig udbedt os oplysning om de skønnede økonomiske konsekvenser med hensyn til spildevandsrensning af en sådan vandkvalitetsplanlægning.

Opstillingen af et 10 års investeringsprogram for kommunal spildevandsrensning vil i sig selv være af stor værdi både for den centrale og den regionale styring af dette vigtige miljøområde. Et sådant program vil bl. a. kunne tjene som et incitament for den enkelte kommune til at prioritere spildevandsrensningen tilstrækkelig højt. Det kan dog ikke på forhånd afvises, at yderligere foranstaltninger kan vise sig nødvendige. Jeg overvejer således for tiden, om der ved siden af reglerne i det nye kapitel 4 i miljølovforslaget er behov for en særlig lov om kommunernes pligt til at opføre og drive offentlige rensningsanlæg. Det gælder for